

Resolució 123/2022, de 17 de febrer**Número d'expedient de la Reclamació:** 1122/2021¹**Administració reclamada:** Consorci de Serveis Socials de Barcelona**Informació reclamada:** Comunicacions electròniques.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial i inadmissió parcial

Resum: Certament, el més apropiat és que les persones interessades en un procediment administratiu en tràmit puguin accedir amb normalitat a l'expedient i que sigui precisament l'òrgan responsable de la seva tramitació el que garanteixi i faci efectiu aquest dret, de manera que el puguin exercir efectivament en els terminis que millor els convingui per a la resolució més favorable, no tant de l'accés per si mateix, sinó del procediment principal. Però si l'òrgan administratiu competent denega l'accés sol·licitat, res no impedeix que, sense perjudici de la continuació normal del procediment, ni dels efectes impugnatoris que la falta d'accés a l'expedient pugui tenir en el futur sobre la resolució del fons de l'assumpte, la persona interessada pugui acudir a la via especial de garantia instituïda per la legislació de transparència (la reclamació a la GAIP). Amb independència del règim substantiu aplicable, aquests també són casos d'exercici del dret d'accés a la informació pública, matèria que constitueix la missió de la GAIP, de manera que res no permet qüestionar la seva competència, si la llei no l'exclou expressament, cosa que sens dubte no fa. La necessitat que la sol·licitud s'hagi de regir per la legislació de procediment administratiu, i no per la de transparència i dret d'accés a la informació pública, no és ni de lluny assimilable a cap de les causes d'inadmissibilitat previstes legalment, que són les úniques que poden aplicar-se legítimament. Per tant, la inadmissibilitat parcial de la sol·licitud decidida pel CSSB no té cap fonament jurídic, ja que l'article 20.1 LTAIPBG garanteix que les sol·licituds d'informació pública només poden denegar-se per les causes establertes per llei, i cap llei no permet inadmetre o desestimar una sol·licitud d'informació pública pel fet que s'hagi de regir per la legislació de procediment administratiu. Implícitament s'invocaria la causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública de l'article 29.1.a LTAIPBG. Però aquesta causa d'inadmissibilitat no pot concórrer en aquest cas, perquè les comunicacions sol·licitades, per més que no formin part de l'expedient, no poden ser qualificades com de caràcter intern, perquè són comunicacions entre dues administracions diferents, la qual cosa els confereix necessàriament caràcter extern a cada una d'elles, i la persona reclamant té dret a valorar fins a quin punt tenen o no relació amb el fons de l'assumpte.

Paraules clau: Consorcis. Persona interessada. Falta de col·laboració de l'Administració. Comunicacions. Reclamació contra inadmissió. Procediment administratiu. Admissibilitat de la Reclamació. Admissibilitat de la sol·licitud. Informació preexistent. Informació de caràcter intern. Expedient.

Ponent: Josep Mir Bagó

¹ El text original d'aquesta resolució, redactada pel ponent, s'ha escrit en castellà.

Antecedents

1. El 17 de desembre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 1122/2021, presentada per una persona interessada contra el Consorci de Serveis Socials de Barcelona (CSSB), en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 31 de juliol de 2021 la persona reclamant sol·licita la següent informació al CSSB: "En relación con xxxx, en lo relativo a sus servicios reconocidos por resolución administrativa, llar-residencia de estación del mar de la Fundación Pere Mitjans, y centro de día de terapia ocupacional Andrade, y en todo lo que concierne a su reingreso y los que se hayan emitido de manera general, dentro del ámbito del ejercicio de sus funciones (...), se me facilite copia de todos los correos electrónicos, mensajes de whatsapp y todo tipo de servicios de mensajería telefónica emitidos por el antiguo departamento de trabajo, asuntos sociales y familias (DTASF), y el actual Departamento de Derechos Sociales, entre el 12 de marzo del 2020, y el 31 de julio del 2021 y aquellos que se emitan posteriormente a la fecha del 31/07/2021".
3. El 14 de desembre de 2021 el CSSB contesta en els següents termes la sol·licitud indicada per l'antecedent 2: "La solicitud de acceso a la información pública presentada no resulta admisible ya que consta un procedimiento administrativo en trámite sobre los derechos y prestaciones de la Ley 39/2006, de 14 de diciembre, de Promoción de la Autonomía Personal y Atención a las personas en situación de dependencia, solicitado en nombre y representación de su hijo. La información solicitada hace referencia a un procedimiento administrativo y expedientes, en los que el solicitante tiene la condición de persona interesada, y los interesados en un procedimiento administrativo tienen un derecho más intenso o reforzado de acceder a la documentación incluida en dicho procedimiento. En los expedientes que se hallan todavía en trámite, la disposición adicional primera de la Ley 19/2014, en su punto 1, establece que: El acceso de los interesados a los documentos de los procedimientos administrativos en trámite se rige por lo que determina la legislación sobre régimen jurídico y procedimiento administrativo. Y, con carácter general, el artículo 53.1.a) de la Ley 39/2015, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas, establece el derecho de una persona que tenga la condición de interesada en un procedimiento administrativo a conocer, en cualquier momento, el estado de la tramitación de los procedimientos en los que tengan la condición de interesados. También se le indicaba que se daba traslado de

su petición al organismo responsable para resolverla de conformidad con el procedimiento administrativo. A continuación, damos respuesta a la petición, y le comunicamos que los mensajes de correo electrónico que forman parte del expediente al cual hace referencia en su solicitud ya obran en su poder y el resto de comunicaciones tienen carácter interno, sin trascendencia ni relación con el fondo del asunto, y no son objeto de tratamiento”.

4. La Reclamació presentada el 17 de desembre de 2021 indica que la persona reclamant no està d'acord amb la resposta rebuda i invoca en el seu favor la Resolució de la GAIP 1046/2021, en relació amb la Reclamació 953/2021.
5. El 22 de desembre de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, conforme a les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El 22 de desembre de 2021 la GAIP comunica la Reclamació al CSSB i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. No consta resposta del Consorci a aquest requeriment.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 6 posa de manifest que el CSSB no aporta a aquest procediment la informació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP ("La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la

informació o els antecedents que puguin ésser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han de trametre a la Comissió en un termini màxim de quinze dies”). Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'Administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, especialment si es té en compte que, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que “la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació, sens perjudici de les responsabilitats disciplinàries que resultin procedents”.

3. Objecte i admissibilitat de la Reclamació

Aquesta Reclamació porta causa d'una sol·licitud que demana còpia de les comunicacions entre el CSSB i el Departament de la Generalitat competent en matèria d'autonomia personal i discapacitat sobre els serveis prestats al fill de la persona reclamant. La resolució del CSSB inadmet la sol·licitud perquè considera que té per objecte informació que forma part d'un procediment administratiu en tràmit, l'accés a la qual ha de ser atès segons la legislació de procediment administratiu, i no per la de transparència i accés a la informació pública, d'acord amb el previst per la disposició addicional 1a.1 LTAIPBG (“L'accés dels interessats als documents dels procediments administratius en tràmit es regeix pel que determina la legislació sobre règim jurídic i procediment administratiu”); en conseqüència, el CSSB entén que la sol·licitud s'ha d'inadmetre com a sol·licitud d'informació pública. En vista d'aquesta argumentació, i prèviament a la seva eventual revisió, és precís valorar l'admissibilitat de la Reclamació i la competència de la GAIP per tramitar-la i resoldre-la.

Des de la Resolució de 23 de desembre de 2015, sobre la Reclamació 17/2015, la GAIP ve admetent a tràmit reclamacions en relació amb sol·licituds d'accés a la informació pública afectades per la disposició addicional 1a.1 LTAIPBG, sobre la base de les següents consideracions:

No hi ha cap disposició en l'LTAIPBG, inclosa la seva disposició addicional primera, que estableixi cap motiu d'inadmissió, ni cap límit d'accés que es defineixin en funció del caràcter obert (o en tràmit) o tancat (o finalitzat) dels procediments administratius. Això comporta que el dret d'accés a la informació pública s'ha de poder exercir amb independència de si aquesta informació forma part d'un procediment en tràmit o finalitzat, o de cap procediment determinat. Així mateix, no hi ha cap precepte de l'LTAIPBG del qual es pugui desprendre que la condició de persona interessada en un procediment administratiu degui o pugui ser un motiu d'inadmissió de les sol·licituds d'informació pública o de les reclamacions a la GAIP. La garantia de reclamació a la GAIP, que protegeix mitjançant un procediment breu i gratuït davant d'un

òrgan independent el dret general d'accés a la informació pública de la ciutadania, amb igual o més motiu ha d'emparar el dret de les persones interessades a obtenir la informació que forma part dels procediments administratius que les afecten, i res hi ha en la disposició addicional 1a LTAIPBG que ho impedeixi.

Més aviat al contrari: el que estableix aquesta disposició és que la posició jurídica que correspon a les persones interessades en un procediment administratiu, en relació amb l'accés a la informació pública que l'integra, es defineix no tant pel règim jurídic aplicable al dret d'accés a la informació pública, sinó pels drets de més intensitat d'accés a l'expedient que els reconeix la legislació de procediment administratiu, tot això amb independència de si qui resol les sol·licituds d'accés és l'Administració responsable de tramitar el procediment que es tracti o, en la via de reclamació, la GAIP, o el jutge o tribunal que hagi de resoldre l'eventual recurs jurisdiccional. La disposició addicional 1a.1 LTAIPBG no qüestiona la competència de la GAIP per entendre de reclamacions en matèria d'accés a la informació pública formulades per persones interessades en un procediment administratiu, sinó que només incideix en el dret material (l'LTAIPBG o la legislació de procediment administratiu) que haurà d'aplicar aquesta Comissió per resoldre-les.

Certament, el més apropiat és que les persones interessades en un procediment administratiu en tràmit puguin accedir amb normalitat a l'expedient i que sigui precisament l'òrgan responsable de la seva tramitació el que garanteixi i faci efectiu aquest dret, de manera que el puguin exercir efectivament en els terminis que millor els convingui per a la resolució més favorable, no tant de l'accés per si mateix, sinó del procediment principal. Però si l'òrgan administratiu competent denega l'accés sol·licitat, res no impedeix que, sens perjudici de la continuació normal del procediment, ni dels efectes impugnatoris que la manca d'accés a l'expedient pugui tenir en el futur sobre la resolució del fons de l'assumpte, la persona interessada pugui acudir a la via especial de garantia instituïda per la legislació de transparència (la reclamació a la GAIP). Amb independència del règim substantiu aplicable, aquests també són casos d'exercici del dret d'accés a la informació pública, matèria que constitueix la missió de la GAIP, de manera que res no permet qüestionar la seva competència, si la llei no l'exclou expressament, cosa que sens dubte no fa.

En conseqüència, s'ha de concloure que la GAIP té competència plena per resoldre aquesta Reclamació, malgrat que s'hagi formulat en relació amb una sol·licitud d'informació relativa a un procediment administratiu en tràmit i que qui sol·licita la informació tingui la condició de persona interessada en el procediment en qüestió.

4. Sobre l'admissibilitat de la sol·licitud d'informació pública de què deriva la Reclamació

La sol·licitud presentada per la persona reclamant el 31 de juliol de 2021 demana, sens dubte, informació pública, ja que sol·licita còpia de les comunicacions en poder d'un organisme públic, com és el CSSB, que hagin estat emeses per un altre organisme públic, com és un Departament de la Generalitat, i en conseqüència l'Administració podria inadmetre-la únicament per les causes previstes legalment, que són les enunciades per l'article 29 LTAIPBG.

La necessitat que la sol·licitud s'ha de regir per la legislació de procediment administratiu, i no per la de transparència i dret d'accés a la informació pública, no és ni de lluny assimilable a cap de les causes d'inadmissibilitat previstes legalment, que són les úniques que poden aplicar-se legítimament. Per tant, la inadmissibilitat parcial de la sol·licitud decidida pel CSSB no té cap fonament jurídic, ja que l'article 20.1 LTAIPBG garanteix que les sol·licituds d'informació pública només poden denegar-se per les causes establertes per llei, i cap llei no permet inadmetre o desestimar una sol·licitud d'informació pública pel fet que s'hagi de regir per la legislació de procediment administratiu.

Més que inadmetre la sol·licitud pel motiu adduït, allò procedent hauria estat tramitar-la d'acord amb la legislació de procediment administratiu, que precisament atorga a les persones interessades en un procediment en curs el dret ple d'accedir a la informació del mateix (així es desprèn de l'article 53.1 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú, LPAC), així com un termini molt breu d'accés a l'expedient en curs sol·licitat (segons l'article 66 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, de l'Administració digital, en cas de sol·licitud d'accés a l'expedient administratiu, aquest ha de ser posat a disposició de la persona sol·licitadora en el termini de cinc dies).

D'altra banda, s'ha de tenir en compte que l'incís final de la sol·licitud demana les comunicacions que s'emetin a partir de la data de la sol·licitud. Aquesta pretensió ha de ser inadmesa, perquè el dret d'accés a la informació pública es projecta sobre la informació en poder de l'Administració, i no és aquest el cas d'informació inexistent en el moment de sol·licitar-la. En aquest sentit, l'article 53 del Decret 8/2021, de transparència i dret d'accés a la informació pública, estableix que "2. En tot cas, la informació pública objecte del dret d'accés ha de ser temporalment preexistent a la presentació de la sol·licitud d'accés, amb independència de la data d'entrada en vigor de la Llei 19/2014, del 29 de desembre. 3. D'acord amb els apartats anteriors, no són sol·licituds d'accés a informació pública les sol·licituds o peticions que tinguin per objecte la pretensió que les administracions públiques duguin a terme qualsevol altra actuació diferent de la de proporcionar informació pública preexistent o que es dirigeixin a l'Administració de justícia, al poder legislatiu, o a les persones i entitats privades incloses a l'article 3.1, apartats d) i e), de la Llei 19/2014, del 29 de desembre".

En atenció a les consideracions anteriors, és procedent estimar parcialment la Reclamació i declarar el dret de la persona reclamant que el CSSB admeti a tràmit la sol·licitud indicada per l'antecedent 2, a excepció de la relativa a la part que sol·licita accés a les comunicacions posteriors a la data de la sol·licitud, que s'ha d'inadmetre per tractar-se d'informació futura i, per tant, no preexistent a la sol·licitud.

5. Sobre el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada

Com ja s'ha indicat anteriorment, l'objecte de la sol·licitud és informació pública, ja que es tracta de comunicacions entre dos organismes públics, concretament entre el CSSB i l'antic Departament de Treball, Assumptes Socials i Famílies (DTASF) i l'actual Departament de Drets Socials, entre el 12 de març del 2020, i el 31 de juliol del 2021. En conseqüència, i en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a ella, tret que es presentin causes legals que puguin comportar la seva denegació. No s'ha invocat cap límit legal al dret d'accés a la informació pública, i no sembla plausible que es pugui presentar, ja que l'objecte de les comunicacions seria el fill (i representat) de la mateixa persona reclamant.

El CSSB assenyala que ja ha facilitat a la persona reclamant tota la informació sol·licitada que forma part de l'expedient administratiu en el qual té la condició de persona interessada, i considera que la que no forma part de l'expedient en qüestió i que la resta de comunicacions sol·licitades “tenen caràcter intern, sense transcendència ni relació amb el fons de l'assumpte, i no són objecte de tractament”. Amb aquesta referència, implícitament s'invocaria la causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública de l'article 29.1.a LTAIPBG. Però aquesta causa d'inadmissibilitat no pot concórrer en aquest cas, perquè les comunicacions sol·licitades, per més que no formin part de l'expedient, no poden ser qualificades com de caràcter intern, perquè són comunicacions entre dues administracions diferents, la qual cosa els confereix necessàriament caràcter extern a cada una d'elles, i la persona reclamant té dret a valorar fins a quin punt tenen o no relació amb el fons de l'assumpte.

D'altra banda, el fet de no formar part d'un expedient administratiu no constitueix cap causa legal per inadmetre o desestimar una sol·licitud d'informació pública. El dret d'accés a la informació pública es projecta sobre tota la informació en poder de l'Administració, amb independència que formi part d'un expedient administratiu, o no.

En conseqüència, la persona reclamant té dret a les comunicacions sol·licitades preexistentes a la sol·licitud que no li hagin estat facilitades pel CSSB, encara que no formin cap informe d'expedient administratiu.

6. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

7. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 17 de febrer de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 1122/2021 i declarar el dret de la persona reclamant a còpia de tots els correus electrònics, missatges de whatsapp i tot tipus de serveis de missatgeria telefònica emesos per l'antic Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (DTASF), i l'actual Departament de Drets Socials, entre el 12 de març del 2020, i el 31 de juliol del 2021 i que es trobin en poder del CSSB.
2. Inadmetre parcialment la Resolució 1122/2021, en relació amb la informació sol·licitada posterior al 31 de juliol de 2021 perquè no és preexistent a la sol·licitud.

3. Requerir el CSSB perquè lliuri la informació indicada en l'apartat anterior a la persona reclamant en el termini de deu dies des de la notificació de la present resolució i perquè tot seguit n'informi la GAIP.
4. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució de la present resolució i que pugui perjudicar als seus drets i interessos.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1122/2021 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.